

———— Cseh Katalin

KÖNYÖRGÉS

Semmim sincs már,
csak a póre lelkem,
láthatod, Istenem,
hogy semmivé lettem.

Hogy semmivé lettem:
áttetsző, lágy semmi
selymell immár bennem,
mit lehet még tenni?

Mit lehet még tenni?
Uram, konzultáljunk,
nézz be hozzánk egyszer,
sarkon áll a házunk.

Sarkon áll a házunk,
oda várlak téged,
semmi mivoltomat
tedd semmissé, kérlek.

Tedd semmissé, kérlek,
most csak ez a vágyam,
tudom, mit akarok,
eddig vacilláltam.

FOLYAMAT

Veled vagy nélküled
szinte mindegy most már
ülök a magányban
amit nemrég hoztál

kétszemélyes magány
jól elférünk benne
szellősebb tágasabb
tán nem is lehetne
élünk párhuzamban
ritkán érintkezünk
külön-álmok külön-vágyak
járatán érkezünk
vissza a megszokásba
volt-szerelem negligzsében
téblából a házban

FIÓK-ÉJ

– *játékosan* –

Fiók-éjben bonbonok:
gurigáznak, boldogok.

Fiók-éjben gombok:
gömbölyödnek gondok.

Fiók-éjben kacat:
a szemembe kacag.

Fiók-éjben limlom:
limlom közt a titkom.

Fiók-éj csendje
betölt minket rendre.

Fiók-éj-rejtelem,
keresem, nem lelem.

Nappal is fiók-éj:
kenyérháj-szenvedély.